

POSUDEK

vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: Eliška Chottová
Téma diplomové práce: Život první křesťanské církve na pozadí Pavlových cest...
Vedoucí práce: dr. Melmuk
Termín odevzdání posudků (2x): do pátku 13.5.2011

(Poznámka : vzhledem k tomu, že studenti mají možnost jít k obhajobě /kde o výsledku rozhoduje státnicová komise/ i v případě záporných posudků, je bezpředmětné psát v závěru posudku „nedoporučuji k obhajobě“. V tomto případě může pedagog navrhnout známku „4“, tj. „neprospěl“. Děkujeme za pochopení.)

Bakalářská práce Elišky Chottové má 42 stran textu (začínáme-li počítání Úvodem na str.8), anotaci včetně klíčových slov v češtině i angličtině, požadované anglické Summary i seznam literatury (včetně zahraniční) a seznam příloh (obr.1-5).

Po formální stránce splňuje podmínky na ní kladené (správné poznámkování, překlepy ještě v normě).

Pokud jde o obsah, práce má poměrně logickou strukturu, když po představení apoštola Pavla a stručného nástinu jeho života přechází autorka k počátkům křesťanství, kdy právě působení Vzkříšeného odkazující zpětně k Ukřižovanému je rozhodujícím momentem pro vznik prvotní křesťanské církve.

Poté E.Chottová sleduje misijní činnost apoštola Pavla. Popisuje, jak se Pavlovým přičiněním staly Filipy první křesťanskou obcí na evropské pevnině. Dále si všímá Tesaloniky, kam směřoval Pavlův nejstarší dopis. Athény vnímá spíše jako „průchozí stanici“ a podrobněji se zabývá Pavlovým působením v Korintu. Tam došlo i k realizaci solidární sbírky pro jeruzalémské křesťany. Po Pavlově zatčení v Jeruzalémě promýšlí E.Chottová další Pavlovu strategii, kdy si přál proniknout s Kristovým evangeliem až do Říma. Podařilo se mu to jinak, než sám původně plánoval.

Ve třetí části se autorka snaží na základě Pavlovy misie na území Evropy postihnout i hlavní znaky raného křesťanství. Je otázkou, zda se jí to přehledně podařilo udělat. Vychází od písemných pramenů (listy, formule vyznání víry, sbírky výroků). Dále si všímá křesťanské praxe, věnuje pozornost církvi jako obci shromážděné k bohoslužbě, všímá si pronásledování křesťanů a křesťanského odporu vůči oficiálnímu římskému kultu bohů vztahovaných i na císaře. Uvádí i symboly prvotní křesťanské církve a končí poselstvím o společenství víry, lásky a naděje.

Jako dodatek slouží stručná chronologie Pavlova života na základě díla G.Bornkamma. V závěru pak E.Chottová shrnuje poznatky o existenci prvotní církve ve spojitosti s Pavlovou misí na území dnešní Evropy.

V práci samotné jsou některé nepřesnosti. Na str. 13 je třeba v případě výčtu 12 učedníků uvést zdroj (zde konkrétně Mt 10), na str. 15 lze polemizovat se zjednodušeným názorem, že se „církve strukturovala od počátku“. Nešlo totiž o vytváření systematické struktury, ale o různé služby v rámci duchovních darů (srov. Ř 12). Na str.21 nehrál při křtu žalářníka podstatnou roli autorkou zmiňovaný vliv okolností, ale konkrétní jednání Pavla a Síly. Na str.48 je sice správně uvedena Gallionova vizitace Delf, ale nejde o jediný údaj,

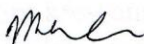
který máme pro život apoštola Pavla k dispozici (co např. působení prokurátorů Felixe a Festa?). Na str.50 pokládám za příliš zjednodušující tvrzení v poslední větě: „Pavel se domníval, že v rámci shromáždění by(ženy) měly mlčet.“ V odkazu na příslušný biblický verš by spíše šlo o specifickou záležitost, nikoli o obecné pravidlo (jak potom např. chápat zmínku o Priscille a Akvilovi, kteří vyučovali Apolla- srov. Sk 18,26) Některé nepřesnosti se týkají i poznámek pod textem . Tak v pozn. 15 na str.10 jde v podstatné části poznámky v případě Klementa Římského nikoli o obecnou křesťanskou informaci, ale o římskokatolickou tradici týkající se jeho osoby. Na str. 12 (pozn.19) je zřejmě přesnější zmínka, že Ježíšovi rodiče bydleli v Nazaretu (nikoli jen Marie), vždyť dodnes je tradičně v Nazaretu připomínána dílna tesaře Josefa.

V případě šesté části (Rané křesťanství) bych přemístil podkapitolku „Pronásledování křesťanů“ hned za „Písemné prameny“, aby na sebe plynule navazovaly jednotlivé prvky raného křesťanství tak, jak je autorka uvádí. Doplnil bych pak ještě podkapitolku s názvem „Různá obdarování ve službě místní církvi“.

Obecně lze kladně hodnotit poměrně přehledné a vcelku seriózní zpracování dané problematiky včetně vhodných ilustrací k textu; jako nedostatek vidím někdy až příliš zjednodušené teze, zejména pak skutečnost, že chybí hlubší reflexe způsobu života první církve (a s tím spojené využití textů Ř 12 a 1K 12 o duchovních darech).

Celkově hodnotím práci známkou 2.

Praha, 12.5.2011

ThDr.Petr Melmuk, Th.D.